

Grondwettelijk Hof

**Arrest nr. 106/2026
van 17 september 2026
Rolnummer : 8662**

In zake : het beroep tot vernietiging van artikel 102, § 1, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, ingesteld door Didier Eechaut.

Het Grondwettelijk Hof, beperkte kamer,

samengesteld uit voorzitter Joséphine Moerman en de verslaggevers Danny Pieters en Katrin Jadin, bijgestaan door griffier Nicolas Dupont,

wijst na beraad het volgende arrest :

I. Onderwerp van het beroep en rechtspleging

Bij verzoekschrift dat op 14 mei 2026 op het elektronisch platform van het Hof is neergelegd, heeft Didier Eechaut beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 102, § 1, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

Op 27 mei 2026 hebben de rechters-verslaggevers Danny Pieters en Katrin Jadin, met toepassing van artikel 71, eerste lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, de voorzitter ervan in kennis gesteld dat zij ertoe zouden kunnen worden gebracht aan het Hof, zitting houdende in beperkte kamer, voor te stellen een arrest te wijzen waarin wordt vastgesteld dat het beroep tot vernietiging klaarblijkelijk niet ontvankelijk is.

Geen enkele memorie werd ingediend.

De bepalingen van de voormelde bijzondere wet van 6 januari 1989 met betrekking tot de rechtspleging en het gebruik van de talen werden toegepast.

II. *In rechte*

- A -

A.1. In hun conclusies genomen met toepassing van artikel 71 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof zijn de rechters-verslaggevers van oordeel dat zij ertoe zouden kunnen worden gebracht aan het Hof voor te stellen een arrest op voorafgaande rechtspleging te wijzen waarin wordt vastgesteld dat het verzoekschrift klaarblijkelijk niet ontvankelijk is.

A.2. De verzoekende partij antwoordt niet op de bezwaren die zijn opgeworpen door de rechters-verslaggevers.

- B -

B.1. Het verzoekschrift verwijst naar het « nieuw » artikel 102, § 1, lid 1, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (hierna : het WIB 1992), zonder de wijzigingswet nauwkeurig te identificeren.

In de veronderstelling dat het moet worden begrepen als zijnde gericht tegen artikel 102, § 1, lid 1, van het WIB 1992, zoals gewijzigd bij de wet van 6 april 2026 « tot invoering van een belasting op meerwaarden op financiële activa », is het verzoekschrift op onduidelijke wijze opgesteld, waardoor het niet mogelijk is om duidelijk vast te stellen in welke situatie de verzoekende partij zich bevindt, noch welke grieven de verzoekende partij tegen de bestreden bepaling zou formuleren. In zoverre het verzoekschrift verwijst naar een verschil in behandeling ten opzichte van « transacties op financiële [activa] waarop geen beurstaks wordt geheven », laat het bovendien niet toe om de te vergelijken categorieën van personen met voldoende zekerheid te identificeren.

B.2. Artikel 6 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof bepaalt :

« Het verzoekschrift vermeldt het onderwerp van het beroep en bevat een uiteenzetting van de feiten en middelen ».

Om te voldoen aan de vereisten van artikel 6 van de bijzondere wet van 6 januari 1989, moeten de middelen van het verzoekschrift te kennen geven welke van de regels waarvan het Hof de naleving waarborgt, zouden zijn geschonden, alsook welke de bepalingen zijn die deze

regels zouden schenden, en uiteenzetten in welk opzicht die regels door de bedoelde bepalingen zouden zijn geschonden. Die vereisten zijn ingegeven, enerzijds, door de noodzaak voor het Hof om vanaf het indienen van het verzoekschrift in staat te zijn de juiste draagwijdte van het beroep tot vernietiging te bepalen en, anderzijds, door de zorg om aan de andere partijen in het geding de mogelijkheid te bieden op de argumenten van de verzoekende partijen te repliceren, waartoe een duidelijke en ondubbelzinnige uiteenzetting van de middelen onontbeerlijk is.

Het onderzoek van de verenigbaarheid van een wetsbepaling met het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie, gewaarborgd door de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, veronderstelt met name de precieze identificatie van de categorieën van personen die het voorwerp uitmaken van een verschillende of een gelijke behandeling.

B.3. Op basis van het verzoekschrift is het niet mogelijk om met de vereiste nauwkeurigheid en zonder risico op een vergissing de relevante grieven te onderscheiden. Het toelaten van een dermate onduidelijk verzoekschrift zou bovendien ertoe leiden dat het contradictoire karakter van de rechtspleging in het gedrang komt, doordat de partij die opkomt voor de verdediging van de bestreden bepalingen niet in de gelegenheid wordt gesteld om een dienstig verweer te voeren.

B.4. Het beroep is klaarblijkelijk onontvankelijk.

Om die redenen,

het Hof, beperkte kamer,

met eenparigheid van stemmen uitspraak doende,

verwerpt het beroep.

Aldus gewezen in het Nederlands, het Frans en het Duits, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, op 17 september 2026.

De griffier,

De voorzitter,

Nicolas Dupont

Joséphine Moerman